A°. 1807. Nº. 307.

KONINKLIJKE COURANT.

Vrijdag *den* 18 *December.*

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstitueerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officieel.*

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz, aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres aan *den Directeur der Koninklijke Courant*, te *Utrecht.*

FRANKRYK.

LUIK *den 7 December.*

DE ondersteuning, door algemeene en bijzondere mildadigheid aan de ongelukkige Stad Spa gegeven, zal weldra haar doel bereiken, en de wijken dier plaats, welken de jongste vreeslijke brand verwoest had, uit derzelver asch doen verrijzen. De bijzondere Commissie, uit vijf gegoede inwoners van Spa bestaande, en door den Prefect van het Departement de l'Ourte belast met de uitdeeling der ondersteunds-gelden, als ook met de overige maatregelen ter herstelling van Spa, heeft in onze Stads Courant een Rapport publiek gemaakt, gerigt aan alle de edelmoedige menschen vrienden, die de ingezetenen van Spa te hulp gekomen zijn. Men ziet uit dit stuk, dat de Heer *Hebert*, Ingenieur der Bruggen en Wegen in het Departement, een algemeen plan heeft opgemaakt ter herbouwing van het verbrand gedeelte der Stad. Volgens dit plan, het welk op dit oogenblik aan 's Keizers goedkeuring onderworpen is, zouden de aangenaamheden en gemakken, welken Spa den vreemdelingen aanbood, vermeerderd worden; eene verbetering, die het verblijf in die reeds zoo vermakelijke Badplaats nog vermakkelijker maken zou. De arbeid zal eenen aanvang nemen, zoodra Z. M. het onder Hoogstdeszelfs oog gebragt ontwerp zal goedgekeurd hebben. De Commissie eindigt haar verslag, met de bemoedigende aankondiging, dat de Keizer, overeenkomstig deszelfs gewone grootmoedigheid, aan de Stad Spa, gedurende tien jaren tijds eene inkomst heeft afgestaan, die aldaar, ten behoeve van het land, gedurende het bad-saizoen, geheven werd.

ITALIEN.

ROMEN *den* 21 *November.*

Laatstleden Dingsdag is in deze Hoofdstad aangekomen Z. Em. Monsignor *Casimir Haeffelin*, Bisschop van Chersonesus, en Gevolmagtigd Minister van Z. M. den Koning van Beyeren bij het Hof van Romen.

Het alhier verspreid gerucht, dat de H. Vader eene gewigtige reis zou ondernemen naar het Noorden van Italiën, heeft zich geenzins, (ten minste tot nog toe niet,) bevestigd.

VENETIEN *den 5 December.*

Heden heeft Z. M. de Keizer en Koning Hoogstdeszelfs Paleis niet verlaten, en den geheelen dag met de Ministers van het Koningrijk Italiën gearbeid. Men vreest, dat onze Stad 's Keizers tegenwoordigheid niet lange meer genieten zal. Hoogstdezelve werd omstreeks den 10 dezer maand te Milaan terug verwagt, op welken dag in die Hoofdstad de buitengewone bijëenkomst der drie Kies-Collegiën van ons Koningrijk geopend moet worden.

De zoogenaamde *Regatta*, den 2 dezer gehouden, (en in onze vorige met een woord vermeld,) is een tenspel of wedloop tusschen de Venetiaansche *Gondels* of Roei-Jagtjes. Deze Volksvermakelijkheid heeft altoos plaats in het groot Kanaal, dat onze gansche Stad doorkruist, en dat men (als het ware,) de groote Straat van Venetiën zou kunnen noemen. De Keizer was op een Balkon gezeten, van hetwelk men het Kanaal in deszelfs verbazende lengte kan overzien, en aan den voet van hetwelk de wedloop eindigde.

Niet alleen eene aanzienlijke menigte Landtroepen, maar ook een smaldeel der Fransche Scheepsmagt in de Middelandsche Zee is te Corfu aangekomen. Volgens brieven van Otranto, lagen thans aan het gemelde Eiland drie Fransche Fregatten en één Corvet, van Toulon derwaarts overgekomen, zonder een eenig vijandelijk Vaartuig ontmoet te hebben.

PRUISSEN.

DANTZIG *den* 20 *November.*

Eene Deputatie, die van wegen deze Stad nu onlangs naar Elbing is gezonden, is teruggekomen; doch de Onderhandelingen aangaande de bepaling van onze Grenzen zijn nog niet ten einde gebragt, en dus blijft het Corps van den Maarschalk *Soult*, voor eerst nog, in zijne Cantonnementen in West-Pruisen en aan de Parsarge staan. Pruisen maakt zwarigheid, om dat gedeelte van het oude Dantziger Gebied, 't welk verder, dan de twee mijlen, die bij den Vrede aan de Stad zijn toegezegd, van dezelve afligt, en omstreeks nog 9000 Inwoners bevat, afteslaan. De Commissarissen staan echter op den geheelen afstand van het Grondgebied.

DENEMARKEN.

KOPPENHAGEN *den 6 December.*

Onze beide Linie-schepen *Prins Christiaan-Frederik* en *Prinses Louisa-Augusta*, (wier aankomst op onze Reede, en daarop gevolgd afzeilen naar de Oost-Zee, in onze vorige gemeld is,) kwamen uit Noorwegen, vergezeld door de Oorlogs-Brik *Laugen*, die te Elseneur achtergebleven is. Toen dit kleine Eskader voor eenige dagen Noorwegen verliet, waar het gelukkig tegen de Engelsche roofzucht beveiligd was gebleven, riep Kapitein *Jensen*, het eerstgemelde Linie-schip kommandeerende, de manschap te zamen, en verklaarde aan dezelve, eer hij onder zeil ging, „ dat hij onverschrokken elk Engelsch Schip, welk hij op de reis „ naar Koppenhagen ontmoeten mogt, aantasten, en alle krachten inspannen zou, om beledigingen te wreken, welken de „ Engelschen de Deensche Vloot en andere Deensche Schepen toegevoegd hadden; en dat het Schip, 't welk hij de eer had te „ kommandeeren, op geene wijze genomen noch deszelfs manschap „ krijgsgevangen gemaakt worden zou, al ware het ook, dat hij „ met overmagt te doen had; want dat hij besloten had, om, in „ den uitersten nood, de kruidkamer in brand te steken, en liever „ het Schip in de lucht te laten vliegen, dan het den Vijand over„ tegeven. Een iegelijk, (voegde hij 'er bij,) die niet met mij dezelfden moed gevoelt, om nevens mij een zelfde lot te deelen, kan „ het Schip verlaten, en naar land terugkeeren." Deze manlijke taal maakte eenen diepen indruk op allen, die ze aanhoorden; elk scheen, met verachting van alle gevaar, alleen naar het oogenblik te verlangen, om zich op den Vijand te kunnen wreken; en allen zwoeren eenstemmig, gevaar, geluk en ongeluk met hunnen Gevelhebber te willen deelen.

Onder de talrijke en voor een gedeelte in der tijd vermelde geschriften, die tegen Engelands schandelijk gedrag ten onzen opzigte zijn in het licht gekomen, heeft men nu onlangs inzonderheid onderscheiden een Stukje, hetwelk blijken draagt, gevloeid te zijn uit de pen niet alleen van eenen bekwamen Schrijver, maar zelfs van iemand, meer bekend met de onderhandelingen en verrigtingen der Staats-Kabinetten, dan van een ambteloos persoon te onderstellen is. Het voert ten tijtel: *Is Engeland gestaagd in het regtvaardigen zijner roof-onderneming tegen Denemarken?*

Men vindt in dit geschrift, nevens eene zeer getrouwe vertaling dier berugte Engelsche verklaring van den 25 September, zeer uitgebreide, grootendeels nieuwe, en naar het schijnt uit officiëele bronnen geputte opheldering. De Schrijver houdt staande, dat Frankryk, wel verre van geëischt te hebben, Holstein te bezetten, en de Deensche zeemagt tot eene landing in Engeland te doen medewerken, nimmer aan het Hof van Denemarken, op eenigerlijewijze, een zulk verlangen heeft te kennen gegeven; dat, integendeel terwijl het Fransch Gouvernement aan de Elbe eene Armee deed zaamtrekken, om eene landing der Engelschen en Hannoveranen te keer te gaan, hetzelve niet opgehouden heeft aan Denemarken de stelligste verzekeringen wegens het behoud van deszelfs Neutraliteit te geven; dat Keizer *Napoleon* te verstandig en te grootmoedig is, om haar niet erkend te hebben; dat Frankryk, in deszelfs officiëele mededeelingen aan het Deensche Ministerie, slechts eene eenige maal van Engeland heeft gewag gemaakt, door namelijk, in eene zeer gematigde en vredelievende Nota, zijn leedwezen te kennen te geven over het vestigen eener Engelsche factorie te Husum. „ Nimmer, zegt de Schrijver, heeft Frankryk het illusten van de Sond gevorderd of voorgeslagen; een ontwerp, welks uit„ voering daarëboven niet in de magt is van Denemarken alléén."

Van waar kwamen dan echter die herhaalde geruchten van eenen inval der Fransche troepen in Holstein; een inval even weinig bekend bij het Hof der Tuilerien, als bij dat van Koppenhagen? De Schrijver berigt ons, dat volgens naauwkeurige nasporingen, ten dezen aangien in het werk gesteld, alle deze gerüchten door aanhangers van Engeland *zijn* uitgestrooid; „ en onder die aanhangers, zegt hij, moet men, behalve „ eenen zwerm van bezoldigde Spionnen, ook nog zeer vele Koopluden „ tellen, wier vermogen aan het lot der Londensche Bank verknocht is; „ verder alle onrustige hoofden, die, over de tegenwoordige orde van za„ ken in Frankryk te onvrede, eenen steun zoeken, en dien nergens „ vinden dan te Londen; eindelijk allen, die Engelschgezinden of werke„ lijk zijn, of vreinzen te wezen." Het zijn deze talrijke en getrouwe echos, welken de Engelsche Spionnen gebezigd hebben, om het valsch gerucht van eenen inval der Franschen in Holstein te verspreiden; een gerucht, hetwelk de Ministers de schaamteloosheid gehad hebben in hun Man fest te doen voorkomen als stellige, bij hun ontvangen, berigten, en zelfs als eene *beweegreden der Expeditie.*

Vervolgens doet hij verslag van alle de geschillen, die sedert 1800 tusschen Engeland en Denemarken zijn voorgevallen; hij toont die laatste Mogendheid altoos gehecht aan de grondbeginselen van de vrijheid der

Zeeën, altoos bij voorkeur door de Engelschen aangetast, om dat zij alleen in het Noorden eene volkomen wel geregelde Zeemagt bezat, altoos, eindelijk, door de overige Mogendheden aan de Oost-Zee verlaten, en echter nimmer een duim breed van de grondbeginselen afgeweken, noch op eene stellige wijze de voorgegevene Zee-regten van Engeland erkend hebbende. Dus kan men het Britsch Gouvernement uitvaren, om een eenig officiëel stuk te voorschijn te brengen, ter staving der beschuldiging, welke het zich tegen de Deenen veroorloofd heeft, dat zij de overeenkomsten van 1800 en 1801 niet zouden gehouden hebben.

Maar, offchoon 'er geen reden tot Oorlog tusschen de beide Staten bestond, zou echter het Deensche Ministerie niet hebben kunnen voorzien, dat de onverzadelijke inhaligheid der Engelschen henlop Seelands kusten lokken zou? De Schrijver beantwoordt die vraag door te toonen, dat Engeland geen belang hoegenaamd had, om Denemarken aantetasten, om zichzelven havens te sluiten, wier aanbelang voor zijnen koophandel het zoo dikwerf openlijk erkend had, om aan Frankryk eenen Bondgenoot meer te schenken. Het was onmogelijk eene staatkundige misdaad te voorzien, die van geenerhande nut kon zijn voor hem, die haar begaan zou.

De Schrijver erkent nogtans, dat Denemarken berigten ontvangen had betrekkelijk de Expeditie tegen Seeland; maar, daaromtrent opheldering aan Engeland gevraagd hebbende, beloofde de Heer *Garlike*, gevolmagtigd Minister van Groot-Brittannien te Koppenhagen, op de stelligste wijze, en uit naam van zijnen Souverein: „dat die Expeditie geene de „minste vijandelijkheid tegen de Deensche Staten zou ondernemen; ver„klarende, dat zij eene andere bestemming had." Op het zelfde oogenblik hielden de Engelschen, door middel van een gelegd embargo, van den 22 tot den 29 Julij eene Depêche op, bij welke de Deensche Chargé-d'Affaires, Heer *Rist*, op nieuw de dringendheid van het gevaar aankondigde.

Wij slaan verscheidene andere belangrijke bijzonderheden, in het gemelde werkje vervat, over, om dan uit mededeelen, het geen betrekking heeft tot de voorslagen van verzoening, en onlangs door Engeland aan Denemarken gedaan. Men weet, dat de Engelschen, alvorens Koppenhagen en Seeland te ontruimen, aan den Kroonprins de navolgende keus deden voorstellen, of Denemarken zal met Engeland in Bondgenootschap treden, of het zal als neutraal erkend worden, en in dit laatste geval zal Engeland aan hetzelve, na den algemeenen Vrede, de Vloot terug geven, en slechts het Eiland Helgoland behouden. Doch men wist niet, dan minsten niet anders dan van ter zijde en bij gevolgtrekking, 1°. dat Engeland den voorslag zijner Alliantie had doen verzeld gaan, door het herhaalde aanbod, om Denemarkens Koloniën, ten koste van die van Frankryk, te vergrooten; 2°. dat Engeland gevraagd had, om gedurende de onderhandelingen zijn leger op Seeland te laten; 3°. dat Engeland den Kroonprins stellig gedreigd had, om, in geval van weigering, nog eene Zweedsche hulp-Armee in Seeland te doen ontschepen; 4°. eindelijk, dat Engeland vooruit had durven beloven, dat Rusland deze schikkingen zou garandeeren.

's Kroonprinsen antwoord op alle deze voorslagen was vervat in de navolgende bewoordingen: „Denemarken is niet minder verontwaardigd „over de aanbiedingen, dan over de bedreigingen van Engeland; en na „het geen gebeurd is, kan niet meer over eenigen afzonderlijken Vrede tus„schen de beide Staten gehandeld worden." Wat betreft de aangeboden garandie van Rusland, schijnt het Deensche Ministerie te kennen te hebben gegeven, dat het geene tusschenbeidenkomst van anderen noodig had, om de bedoelingen van een Gouvernement te vernemen, het geen Denemarkens Bondgenoot, en niet meer die van Engeland is.

De algemeene, niet tegengesprokene geruchten schrijven het Stuk, waarvan wij een uittrekfel gegeven hebben, toe aan den Heer *Manthey*, voor dezen Secretaris der Deensche Legatie te Parys, en thans een Beambte bij het Ministerie der Buitenlandsche Zaken, alhier te Koppenhagen.

ZEE- RIVIER- SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

Te St. Kitts is opgebragt het Schip *the Speculation*, Kapitein *Swenson*, van Barbados naar Nieuw-Orleans.

Kapitein *A. P Ghica*, voerende het Schip *Madonna d'Idra*, van hier naar Smirna gedestineerd, meldt van Corfu, (werwaarts zijn Schip door de Russen vervoerd was,) dat de Russische Admiraal, ondanks alle daartegen aangewende pogingen, zijne ladingen geconfiskeerd had: het Schip was echter vrijgegeven.

Kapitein *Pieter Ehler*, voerende het Schip *die Perle*, van Archangel naar Hamburg gedestineerd, meldt van Eggersund, in dato 13 November, dat hij door storm en onstuimig weer veel geleden, en zeer veel water in het Schip bekomen hebbende, te Bergen had willen binnenloopen, om te repareeren; doch hier in door een Engelsche Kanonneer-Brik verhinderd was geworden, die hem naar Leith verwees, op welken overtogt hij veel schade aan Zeilen, Wand en Touwwerk, bekwam; eindlijk voor Lieth gekomen zijnde, had men hem aldaar niet willen binnenlaten, waarop hij gelegenheid gevonden had om te ontkomen, en was Eggersund binnengeloopen, alwaar men bezig was met het losfen der Lading, om het Schip te repareeren.

Te Riga lagen gereed om te vertrekken *E. Harder* en *Speelman*, naar Neustad.

Volgens een brief van Riga, van den 14 November, zoude alle de Schepen, naar de Noord-Zee bestemd, blijven liggen: waaronder *die Flosfbrücke*, naar Amsterdam gedestineerd.

De Russische Vloot, die in de Haven van Kronstad is, bestond, den 2 November, in zestien Linie-Schepen, en, den 24 October, kwamen 'er honderd-vijf-en-twintig Kanonneerbooten de Neva af, om zich bij die Vloot te voegen; het garnizoen van Kronstad is tot acht-duizend man gebragt.

Te Dronthem zijn opgebragt de Engelsche Schepen *Britannia* en *Isabella*, van Maryport; *Edward* en *Ann*, van New Castle; *Commerce*, van Gardenstown; *W. Munro*, van Crommery, en *Recovery*, van Peterhead.

Te Port a Port is gearriveerd *J. Jardinier*, van Baltimore; te Gend *J. F. de Wit*, van Nitz, dezelve levert de lading beschadigd uit; te Colberg Kapitein *Darr*, van Petersburg; te Lubeck *R. Brinkman*, van Reval, en te Hamburg *J. Harms* en *C. Geerts*, van Groningen.

De laatste Dagbladen, uit Ierland aangekomen, zijn vervuld met de droevige omstandigheden van het vergaan van verscheiden Schepen door den storm op de kusten van Ierland.

Een Schip, hetwelk het 97ste Engelsche Regiment naar Leverpool overvoerde, is op den overtogt geheel vergaan. De Majoor *O. Cormegon*, 2 Luitenants, 6 Sergeants, 2 Trompetters, 173 Soldaten, 49 Vrouwen en 34 Kinderen zijn met het Schip, waarop zij waren, door de golven verslonden, en, hoewel de Schipbreuk digt bij het strand geschied is, heeft men toch geene hulp aan de Schepelingen kunnen toebrengen.

Een ander Schip is dienzelfden dag geheel en al vergaan, en de Kapitein met twee Passagiers en eenige Matrozen hebben zich alleen met de Sloep weten te redden. Men schat het getal der omgekomenen van dat Schip op 130 personen.

Den 11 November is op de Kust van Engeland gebleven het Engelsch Transport-schip *the Salisbury*, Kapitein *Purdy*, van Koppenhagen, met 240 man troepen aan boord, waarvan een gedeelte verongelukt is.

Bij Duins is met man en muis vergaan het Schip *Petronella*, Kapitein *J. Blom*, van Koppenhagen naar Bristol.

Door het Engelsch Fregat *Thisbe* is genomen, en in Duins gearriveerd het Schip *Generaal Uuhlenfelds*, van St. Croix naar Koppenhagen.

Te Yarmouth is opgebragt Kapit. *G. Simonds*, van Riga naar Amsterdam.

Een Vaartuig, welks Schipper voorgaf uit Amerika te komen, doch dat uit Engeland kwam, is onlangs te Cuxhaven aangekomen en geconfiskeerd geworden.

Ingevolge de jongste berigten uit Lubeck, is de Scheepvaart aldaar weder geheel vrij gegeven. Schippers, die uit de Oost-Zee komen, rapporteeren, dat alle de Engelschen gemelde Wateren verlaten hebben.

Den 9 December, is de Schelde afgekomen van Antwerpen een Knipheuzer Brik, genaamd *Doris*, Kapitein *M. Kerkhoven*, naar Bergen in Noorwegen, met gezouten Vleesch.

Volgens een brief van Delfzyl, van den 11 dezer, was Kaptein *J. T. Hemminga*, van Amsterdam naar Varel gedestineerd, den 30 November te Delfzyl in gronden loop binnengekomen zijnde, den 5 dezer door den Schout-bij-Nacht gelast geworden, deszelfs reis onder Convooij voort te zetten; aan dit bevel voldoende, had hij door het slechte weer zoo veel schade aan het Schip gekregen, dat hij verder naar binnen had moeten halen; men wist nog niet, of de lading beschadigd was.

Den 2 dezer is te Groningen beschadigd binnengeloopen, het Schip *Vrouw Margaretha*, Kapitein *Jan Gerrit Orfels*, met klaverzaad en Katoenen, van Caen naar Farsund; moet losfen om te repareeren.

Den 13 en 14 dezer is in Texel niets gepasseerd.

Van de Helder wordt, van den 13 dezer, gemeld, dat, den vorigen dag, na over de Hinder gestooten te hebben, wegens schade en lekkagie, in Texel was binnengeloopen het Amerikaansch Schip *Mount Vernon*, Kapitein *John Orvis*, van Norfolk naar Rotterdam.

Den 14, 's namiddags, arriveerden te Helvoetsluis *J. G. Kuyper*, van Bourdeaux en *T. Chapman*, van Norfolk; dezelve ligt als Quarantain op de Reede.

Den 18 November werd in den mond der Neva nog geen drijf-ijs gezien; eene vertooging der vorst, van welke men in Rusland in vele jaren geen voorbeeld gehad had. De Dwina, die haren mond noordwaarts bij Archangel heeft, lag reeds sints 14 dagen met ijs bedekt; weshalven men nu ook welhaast de stremming der Vaart op de Neva te gemoet zag.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 12den December waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Consol. jouisf. van 22 Sept. 1807, 86 fr. 25 c. *Idem*, jouisf. van 22 Maart 1808, 83 fr. 50 c. Aktiën van de Bank, met verdubbeling, 1326 fr. 25 c. *Idem*, zonder verdubbeling, 0 fr. 0 c.

De Beursprijs van diverse Effecten was, op Dingsdag, den 15 December, te Amsterdam, als volgt:

Holland.

Schuldbrieven	2½	pCt.	37 à 37¼	Vrijw. Neg. 1797	5	pCt. 71¼ à [illegible]
Dito	3	—	42¾ à 43	30 Jar. Rent. 1795	[illegible]	— 73⅝ à [illegible]
Geforc. Neg. 1795	2½	—	36 à 36½	20 Jar. dito 1804	5	— 43 à 43¼
Oblig. oude form	2½	—	34 à 36	Losrente 1795	3½	— 49¾ à 50
Bat. Rescriptiën	4	—	57¾ à 58	—— 1801	3½	— 49½ à 49¾
Geldersche dito	4	} —	55½ à 56	—— 1802	5	— 71½ à 72
Brabandsche dito	4	}		—— 1802	4½	— 37 à 37¼
Oblig. Domeinen	4	—	72½ à 72¾	Kon. Neg. 1807	6	— 97¼ à 97½

Amerika.

Negotiatie bij *Willink en Staphorst*	5	pCt.	100 à 100½	1 Julij 1791	5½	pCt. 74 à 76
Fondsen bij *Stadnitski*, 1787	6	—	200 à 210	Dito bij *Idem*, 1 Nov. 1791	4½	— 64 à 66
Dito bij *van Staphorst*, 1789	6	—	190 à 195	Dito bij *Idem*, 1 Junii 1792	4½	— 64 à 66
Dito bij *Crommelin*	6	—	130 à 135	Dito bij *Hope en Comp.*, C. S.	5½	— 105½ à 106
Dito bij *van Staphorst*, Jan. 1791	6	—	86 à 87	Dito bij *van Staphorst*	5½	— 101¾ à 102¼
Dito bij *Idem*, 1 April 1791	5½	—	81 à 82	Cert. der oorspr. Fondf. bij *Idem*. C. S.	3	— 63 à 64
Dito bij *Idem*				Akkers, 1ste Negotiatie		41 à 43
				Idem, 2de Negotiatie		36 à 38

Denemarken.

Tollen, bij *Dull*	4	pCt.	90 à 95	Kroon, bij *Finman*	4	pCt. 90 à 95
Bank, bij *Idem*	4	—	90 à 95	Aziatische Comp.	5	— 89 à 92

Spanjen.

Bij *d'Echenique*	3½	pCt.	65	Bij *Hope en Comp.*, 1805	5½	pCt. 93¾ à 94
Bij *Croese en Comp.*	5	—	98	Bij *Idem*, 1807	5½	— 89¼ à 89¾

Oostenryk.

Bij *Goll en Comp.*	5	pCt.	52¾ à 55	Bij *J. Ozy en Zoon*	4½	pCt.
Bij *J. Ozy en Zoon*	5	—		Bij *Goll en Comp.*	4	— 49 à 51
Bij *Goll en Comp.*	4½	—	50 à 51	Bij *J. Ozy en Zoon*	4	—

Diversen.

Rusland, bij *Hope en Comp.*	5	pCt.	92½ à 93	Fransche Fondsen	5	pCt.
Zweden, bij *Hoguer*	5	—	97½ à 98½	*Idem*, Certificaten bij *Ketwich en Voombergh*, *van Halmaal en Hagendoorn*, en *W. Borski*	5	pCt. 80½ à 81
Dito bij *Hasselgreen*	5	—	97½ à 98½	Saxen	5	— 100½ à 101
Portugal, bij *Hope en Comp.*	5	—	96½ à 97½	Napels	6	— 95

BEVOLKING, GEBOORTE- EN STERF-BERIGTEN.

De gehechtheid aan voroördeelen, die noodlottige kwaal des menschdoms, wier genezing slechts dan gevaarlijk wordt, wanneer men haar met onvoorzigtigheid en overhaasting onderneemt, heeft in eene der gezegendste streken van Italiën, in den loop *dezes* jaars, alwederom hare verderfelijke gevolgen aan den dag gelegd. Onder alle de Provintiën van het Koningrijk Napels groeide de bevolking nergens sneller aan, dan in die van Bari, alwaar, over een aantal van niet meer dan driemaal-honderd-duizend Inwoners, in den tijd van één maand, het getal der Geboornen duizend meer geweest is dan dat der Overledenen. De uitkomst der twee maanden October en November dezes jaars is even verbazend geweest, maar helaas! in eenen tegenovergestelden zin, en toen men onderzoek deed naar de oorzaken van dit ontzettend verschil, bevond men, dat het bijna geheel was toeteschrijven aan de Kinderziekte, die, gedurende beide de gemelde maanden, op het grondgebied van Bari, de rijselijkste verwoestingen heeft aangerigt. In weerwil van soortgelijke treurige ondervindingen, maakt het gebruik der Vaccine in de Provintiën van het Koningrijk Napels bijna geene vorderingen, niet uit hoofde van gebrek aan zorg bij het Gouvernement, of aan ijver bij de Geneeskundigen, maar eenigelijk ten gevolge der onoverkomelijke hinderpalen, welken de volks-voroördeelen daartegen in den weg leggen. Het schijnt dus, dat de uitroeijing der zoo moordende en afzigtelijke Kinderziekte, in weerwil der weldadige wijsheid van onzen goeden Schepper, die als het ware ons de middelen daartoe voor de voeten gelegd heeft, bestemd is, om nu reeds twee malen, bij ontdekkingen, de eene nog werkzamer dan de andere, en beiden geschikt, om dat zoo heilrijk einde te bereiken, eenen tegenstand te ondervinden, die, om de mate der menschelijke dwaasheid vol te meten, voor een gedeelte gegrond wordt op zoogenaamde godsdienstigheid jegens dat zelfde Wezen, wiens weldaden men zoo onverstandiglijk verwerpt.

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Pascal Paoli van Korsika.

(Vervolg.)

Korsika was te onder gebragt, en stil, gelijk eene woestijn; doch de Korsikanen vertoonden zich spoedig weder, als vergramde dieren, in de wildernis. Alles kondigde een' nieuwen opstand aan; allen vattede de wapenen op, zelfs Monniken, Vrouwen en Kinderen. De Genueezen werden, in eenige vaste plaatsen, ingesloten. Het Eiland regeerde zich zelf onafhankelijk, naar eigene wetten; daar zijne bewoners, weer dertien jaren lang, met afwisselend geluk voor hunne regten streden.

Zoo min *Giacinto Paoli* zijn Vaderland vergat, zoo min ook had het hem vergeten. Op hem, en nog meer op zijnen Zoon *Pascal*, was alle hoop der Korsikanen gevestigd; voornamelijk, daar hunne aanvoerders *Rivarola*, *Matra* en de bekwame *Gaffori*, door den dood of andere oorzaken, hun ontrukt waren.

Pascal Paoli trad nu in zijn negen-en-twintigste jaar. Uit de krijgskundige kweekschool gekomen, was hij, als bevelhebber, in den dienst van Napels getreden. Doch altijd had hij, midden onder de luisterrijke kringen der Koninklijke stad, waartoe zijne geboorte, geaardheid, stand en betrekkingen hem wettigden, de hooge bestemming voor oogen, om eens de verlosser en weldoener van zijn Vaderland te worden. Alleen naar dat verheven doel strevende, kende hij geene andere begeerten. Men zag hem altoos bezig. Nergens bleef hij lang; geen spel, geene schoone kon hem altoos boeijen. Behalve den maaltijd, zat hij nooit, ten zij bij ziek ware; nimmer rustede hij, buiten den korten tijd van slapen. Zijn Vader had hem met groote gestrengheid opgevoed, en eene edele eenvoudigheid, wijze spaarzaamheid en strenge deugd waren hem zorgvuldig ingeprent. Napels losste jeugd kon zich geen denkbeeld van dezen ingetogenen jongeling maken. Hij werd algemeen de *zonderling* geheten.

Wanneer het uur nu sloeg, waarin de Korsikanen hem riepen, en hij rijp was voor zijne bestemming, omhelsde hem de grijze *Giacinto*, voor de laatste reize. Hij leunde, met zijn sneeuwwit hoofd, op *Pascal's* borst, en weende. Toen rigtte hij zich op, met mannelijke sterkte, zegende zijnen zoon, en zeide: *mijn Zoon! welligt zien wij elkander nimmer weer; maar mijn geest zal altoos bij U zijn. Uw voornemen is edel en groot; God zal het zegenen. Ik kan het overige van mijn leven slechts besteden, om, voor U en het heil van Korsika, vurige gebeden tot den hemel optezenden. Vaar wel!*

Zoodra hij op het eiland was aangeland, maakte de Hooge Raad van Korsika, aan de Inwoners, door eene openbare afkondiging, bekend, dat *Pascal Paoli* was aangekomen, men hem tot oppenbevelhebber en hoofd van den Staat benoemd, en hem, door brieven en een talrijk gezantschap, bewogen had, deze waardigheden aantenemen. Twee Staats-Raden en één Vertegenwoordiger van elke Provintie, die maandelijks afwisselde, werden hem toegevoegd. Alleen in gewone gevallen, kon hij oppermagtig handelen, doch in gewigtige voorvallen, het belang des lands betreffende, moest hij eigendunkelijk niets verrigten. Dit alles werd vastgesteld, op den 15 Julij 1755.

Paoli vond zijn Vaderland in eene vreesselijke verwildering; hij zag wel den haat tegen Genua, maar ook inwendige verdeeldheden; wel moed ten oorloge, maar geene krijgstucht, geen ontzag; geld en wapenen waren weinig voorhanden; wel bekwaamheid, verzeuft, maar geene beschaafdheid, geene oefening in wetenschappen en kunsten, geene scholen.

De Korsikanen, gelijk de meeste bergbewoners, zijn klein van gestalte, maar sterk en levendig, spaarzaam en matig aan den disch, kuisch, altijd gereed tot den strijd, genegen tot het vrije herdersleven, afkeerig van stedelijken arbeid, waarom zij zelden handwerkers en kunstenaars hadden, en jaarlijks wel 1000 personen, uit Sardinië en Lucca, kwamen, om daar te werken. Trotsch tegen andere volkeren, zijn zij naauwgezet in den Godsdienst hunner vaderen; zijnde 'er, in *Paoli's* tijd, 65 kloosters van Bedelmonniken, 2 Jesuiten-Collegiën, 2 Dominikaner en 5 Serviten-Kloosters, als ook, 1 klooster van zendelingen. Oploopend en wraakzuchtig van aard, had het vele moeite in, dit ruwe herdersvolk aan zachter zeden te gewennen.

Het nieuwe opperhoofd der Korsikanen rekende het, boven alles, noodzakelijk te wezen, eerst eene krijgsmagt op de been te brengen, en dan, door wijze wetten, zijne natie te beschaven. Bij eene bevolking van 200,000 zielen, kon hij niet meer dan 40,000 krijgslieden wapenen; zijn eerste werk was, dit leger oprigten, te vormen, en hetzelve geestdrift inteboezemen. Door de Geestelijken, liet hij zorgvuldig de namen van alle krijgslieden opsporen, die sedert het jaar 1729, in den oorlog tegen Genua, gesneuveld waren. Hunne gedachtenis moest voor de bloedverwanten eerwaardig, en der nakomelingschap heilig wezen.

Voorts rigtte hij eene kleine bezoldigde bende, van 500 manschappen, op, waar van de eene helft zijne lijfwacht uitmaakte, en de andere diende, ter bescherming van de aangestelde magten, in de Provintiën. Al het overige was nationale krijgsmagt. Ieder dorp had zijnen eigenen hopman, ieder kerspel zijnen bijzonderen krijgs-commissaris, onder wiens bevelen de hoplieden stonden. Alle deze bevelhebbers werden door het opperhoofd gekozen. Zij ontvingen zijne orders, en waren, elk oogenblik, gereed, om de noodige manschappen, ten dienste van den Staat, te leveren.

De Korsikaansche Soldaat was met een' Snaphaan, eene pistool en een' dolk gewapend. Hij droeg een korten, donkerblauwigen rok van grof laken; kamizool en broek waren van dezelfde stof, meestal rood geverwd; kruid en lood droeg hij eene tasch, om zijn lijf gegord, waarin hij ook een dolk stak; ter zijde van den gordel, hing de pistool, de snaphaan achter over den schouder. De beenen waren met zwarte lederen slopkousen bedekt. Op het hoofd droeg hij eene kap, sedert oude tijden, het hoofddekstel der Korsikanen.

Zij hadden geen veldmuzijk; geene trommels, panken, of fluiten, maar groote krijthoorns, die, aan het einde doorboord, een sterk geluid geven. Des avonds daarëntegen, rondom het vuur gezeten, klonken de zachte toonen der guitaren, die zij welligt van de Saracenen leerden kennen en gebruiken; alle Korsikanen behandelen dit speeltuig.

In korten tijd, had *Paoli*, aan de spits zijner helden, de Genueezen overal, in afzonderlijke gevechten, geslagen, en aan de uiterste grenzen van het Eiland terug gedreven, waar zij zich, in hunne vestingen, hielden, zonder tegen het land zelf iets te kunnen ondernemen. Waar gevaar was, stond *Paoli*; waar hij stond, was de overwinning. De Genueezen sidderden voor zijnen naam, weken voor zijne komst, en vielen door zijnen arm. De Korsikanen eerbiedigden hem, als een hooger wezen.

Zonder vertrouwelijk met iemand te wezen, was hij openhartig tegen allen. Een zachte lach, op zijn gelaat, temperde zijnen diepen ernst; kwam hij uit den slag, zoo was hij in het zelfde oogenblik weer werkzaam, om de belangen van den Staat te behartigen, en, terwijl hij wetten ontwierp voor zijn volk, gaf hij tevens aan den krijgsman zijne bevelen. Allen konden vrij hem naderen, niemand zonder eerbied. In alles, wat hij deed, heerschte iets ongewoons; de groote koop zelve zag, in zijn dagelijksch bedrijf, iets buitengemeens. *Paoli* had bestendig vijf of zes groote Korsikaansche honden, die hem getrouw bewaakten; eenigen derzelven lagen altijd in zijne kamer, anderen voor de deur. De Korsikaansche landlieden beschouwden deze dieren met eene bijgeloovige vreeze. Hij behandelde deze trouwe honden met vele liefde en zorgvuldigheid. Men verhaalde van hem, dat hij de voorvallen, in droomen, aan hem geopenbaard, vooruit wist, eer zij plaats hadden, en *Paoli* zelf bevestigde dit vermoeden; offchoon menigmaal, door die ingebeelde nachtgezigten bedrogen, beweerde hij evenwel, dat zelfde dikwijls vervuld geweest te hebben, wat aan zijnen geest, in den droom, verschenen was. Hij had anders een groot doorzigt, en die groote opene wijze van handelen, welke den waren held kenmerkt; voegende daarbij eene rustelooshed en zelfs-opoffering, in al zijn doen, die den buitengewonen man, van anderen, zoo duidelijk onderscheiden.

Na dat de Genueezen waren afgeslagen, was zijne ganschè aandacht op de herverming van zijn volk gevestigd. Door wijze wetten, strookende met den aard en de gesteldheid zijner Natie, bragt hij dezelve, uit den gevaarlijken staat van regeringloosheid, waar in een dertigjarige oorlog naar gedompeld had, tot een wel geregeld en veilig leven terug. In de plaats van bijzondere wraakoefening, kwamen nu strenge Geregtshoven; en de verwilderde jeugd verzamelde hij in de scholen. *Paoli* werd de hervormer en weldoener van het eiland, oefende de magt een's Konings uit, en had geene andere bedoelingen, dan zijn volk gelukkig te maken.

Ieder Dorp koos zijne Overheid, bestaande uit eenen Podesta en twee andere Leden, genoemd Vaders der Gemeente. De Podesta was de uitvoerder, en de Vaders der Gemeente behartigden het huishoudelijke en het bestuur der plaats. In grootere plaatsen, werden aan dezelven meer Raden toegevoegd.

Jaarlijks werd de Overheid veranderd, of op nieuw weer aangesteld.

In de jaarlijksche algemeene bijëenkomst, werd ook een Spreker der Gemeente tot de Consulta gekozen, welke, in de maand Mei te Corte bijëenkwam, om over de groote belangen des Lands te raadslagen, en besluiten te bekrachtigen. De Sprekers (*Procuratoren*) van elke Provintie, (men telde negen Provintiën.) kozen ook de Overheid derzelven, voor het volgend jaar. De Regering van elke Provintie bestond uit een' Voorzitter, twee Raden, een' Auditeur en een' Kanselier. Behalve hezen, verkozen de Procuratoren nog eenige aanzienlijke en geachte Burgers, die, als Overlieden, door het land reisden, om de klagten en bezwaren des Volks, tegen de Regeringen, te vernemen, en voor pligtverzuim te waken.

Het Opperhoofd behield zijne waardigheid, voor zijn ganschè leven. Hij was de bestendige Voorzitter der Provintiën en Opperbevelhebber van het leger. De Podesta, in de Gemeente, had alleen eene regterlijke magt over geschillen, bedragende de waarde van 10 Liren. Met de Vaders der Gemeente, kon hij geschillen vereffenen, ter waarde van 40 Liren. De Provintiale Regering rigtte, in burgerlijke zaken, die niet de waarde van 50 Liren te boven gingen. In crimineele zaken, werd het vonnis van den hoogen Raad uitgesproken, en de eindelijke uitspraak was aan een Geregtshof (Rote civile) toevertrouwd, dat uit drie Regtsgeleerden bestond, van den hoogen Raad gekozen.

Paoli dacht wijselijk, dat het staal wel de onafhankelijkheid kon verwerven, maar eigen gezaaid koorn dezelve bewaren moest. De landbouw was op het eiland nog zeer onvolkomen. De werktuigen van den landman waren gebrekkig. Het gebruik van meststoffen was onbekend, en tuinvruchten waren zeer verwaarloosd.

De regering stelde, voor elke Provintie, eenige Intendanten aan, die den landbouw moesten gade slaan, en de beste maatregelen nemen, om denzelven te verbeteren. Op eene boete van 4 Liren, was ieder landeigenaar gehouden, alle jaren, een bepaald stukje gronds van zijn goed met boonen, erwten en andere voortbrengselen te bezaaijën. Even zoo beijverde men zich, om moerbezieboomen te planten; want Korsika heeft alles, om zijde in overvloed te kweeken.

Doch alle deze inrigtingen, hoe doelmatig ook anders, waren nogtans altijd te zwak, om deze eilanders, uit den staat van ruwheid, traagheid en armoede, te verheffen, waarin zij eeuwen lang verzonken lagen; het ontbrak hun aan licht en kennis van het betere.

Het was een eigenaardig kenmerk van bijna alle de Gemeenebesten, in de achttiende eeuw, dat zij derzelver bewoners opzettelijk in eene diepe onkunde lieten; terwijl groote en kleine Vorsten geloofden, niets beter

te kunnen doen, dan hunne onderdanen verlichter te maken en te beschaven.

De kleine eerzucht van aanzienlijke geslachten, in Gemeenebesten, waande, dat men hooger was, naar mate het volk, door onkunde, bij wel opgevoeden zich lager vertoonde. Ook Genua had deze staatkunde, in Korsika, gehouden.

(Het vervolg in een volgend Nommer.)

SPECTACLE FRANÇAIS à UTRECHT.

LES COMÉDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront demain, Samedi, le 19 Décembre, au Bénéfice de Mr. Deyris *la première Représentation d'ALINE, reine de Golconde, Opéra en deux Actes, et à grand Spectacle; suivie DU PRIX DE LA BEAUTÉ, Opéra Vaudeville.*

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** *De Minister van Finantiën* brengt bij deze ter kennis van elk, dien zulks zoude mogen aangaan, dat door Zijne Majesteit den Koning, op den 4 dezer, is genomen het navolgend Decreet:

Art. 1. „ 'Er zal aan de Belanghebbenden, dewelke vermeenen bezwaard te zijn met de Tauxatie hunner Gebouwen door de Gequalificeerden voor het Middel der Verponding, gelegenheid gegeven worden, om hunne bezwaren op te geven, en daar van redres te verzoeken."

2. „ Ten dien einde zal aan hun bekend gemaakt worden, tot welke som hunne Gebouwen, naar de bovengemelde Tauxatie, in het Middel der Verponding, zijn aangeslagen."

3. „ Binnen den tijd van veertien dagen, na dat zij van dien Aanslag legale kennis zullen bekomen hebben, zullen zij hunne bezwaren kunnen indienen."

4. „ Deze veertien dagen verstreken zijnde, zal elk en een ieder verstaan worden en gehouden zijn, in den Aanslag te berusten."

5. „ Onze Minister van Finantiën is belast met de executie van het tegenwoordig Decreet."

Dat hij Minister, ten gevolge van den last bij opgemeld Decreet op hem verstrekt, de noodige orders heeft gesteld, ten einde door of van wege de Commissarissen tot het Werk der Verponding, in de onderscheidene Arrondissementen, aan de respective Belanghebbenden worden uitgereikt Extracten uit het Register van den Aanslag hunner Perceelen in de nieuwe Verponding, en daar bij tevens aan dezelven aangewezen de wijze, waarop zij zich behooren te adresseeren, bijaldien zij zich met den gedanen Aanslag bezwaard mogten rekenen; zullende door voornoemde Commissarissen, ieder in zijn Arrondissement, nader de vereischte openbare bekendmaking worden gedaan van den tijd, waar op, en de wijze, op welke, de voorschreven Extracten zullen kunnen worden verkregen.

Den Haag, *De Minister voornoemd,*
den 9 Dec. 1807. GOGEL.

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** *De Raad der Stad Gouda* noodigt bij deze uit de School-Onderwijzers, die eene Acte van den tweeden Rang hebben, en genegen zijn tot den Post van *Onderwijzer* in de School, die geheel en alleen voor de Kinderen der Armen ingerigt zal zijn, om, met hunne getuigschriften en bewijzen van bekwaamheden, zich aan te geven bij den Raad dezer Stad, vóór half Januarij 1808. Het Traktement is bepaald op *f* 500 's jaars, behalve vrije Woning, 100 tonnen Turf, en 100 ponden Kaarsen.

MINISTERIE van OORLOG.

*** *De Magazijn-Meester der Kleeding, Equipeering en Kaserneering bij het Ministerie van Oorlog* zal, ingevolge Autorisatie, en onder nadere Approbatie van Zijne Excellentie den Heere Minister van Oorlog, aanbesteden: de Leverantie van 42,000 Ellen Wit, 30,000 Ellen Blank, en 24,000 Ellen Ruw Linnen, conform aan de ter visie liggende Monsters.

De Gegadigden, welke tot de Leverantie van deze Artikelen mogten inclineeren, worden uitgenoodigd, om, uiterlijk vóór of op den 27 dezer maand, hunne Inschrijvings-Biljetten *franco* in te zenden aan den Magazijn-Meester voornoemd, dezelven met een Motto of Spreuk te onderteekenen, en hunnen naam in een apart verzegeld briefje, het zelfde motto tot opschrift hebbende, er bij te voegen.

De Monsters en Conditiën zullen dagelijks, van 's morgens 10 tot 's middags ten één uur, (except des Zondags,) te zien en te lezen zijn aan het Bureau van het Magazijn, aan den Boschkant bij de Casuarisstraat in den Haag.

Tot onderrigting van de Gegadigden dient: dat ieder Artikel op zich zelf aanbesteed zal worden, en de inschrijvingen gevolglijk afzonderlijk moeten geschieden; zullende de Biljetten, welke niet zoodanig ingerigt mogten zijn, in geene aanmerking komen.

Den Haag, den 14 December 1807. J. U. LAMM.

*** In absentie van den Directeur der Fortificatiën, zal de Luitenant-Ingenieur *D. Maaldrink*, op autorisatie en approbatie van Zijne Excellentie den Heere Minister van Oorlog van Zijne Majesteit den Koning van Holland, publiek aan de minstdoenden aanbesteden: het in bruikbaren staat brengen van 's Lands Paarden-Stalling naast de Manege te *Leeuwarden*, ende zulks op Maandag, den 28 December dezes jaars, des voordemiddags om elf uren, ten Huize van de Weduwe *Campert*, in het Logement *de Wijnberg*, te Leeuwarden, alwaar het bestek, van nu af aan, ter lezinge gevonden wordt.

*** Alzoo *Casper Kiebos*, geboren van *den Haag*, oud 18 Jaren, lang 5 voet, 1 duim, van Ambacht Passementwerker, hebbende zwart Hair en Wenkbraauwen, bruine Oogen, een ordinairen Neus en Mond, eene ronde Kin, zijnde pokdalig van Wezen, den 16 November dezes jaars 1807, uit het Hospitaal, te Embden, op marsch, is terug gebleven van het 3de Bataillon, 2de Regiment Infanterie van Linie;

Jan van Dyk, geboren te *Werkendam*, oud 19 Jaren, lang 5 voet, 3½ duim, van Ambacht Timmerman, hebbende licht bruin Hair, bruine Oogen en Wenkbraauwen, een ordinairen Neus en Mond, eene ronde Kin, zijnde iets pokdalig van Wezen, den 27 November dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het 3de Regiment Jagers;

Gerard Wielmer, geboren te *Billenbach*, bij Coesveld, oud 23 Jaren, lang 5 voet, 7 duim, 1 streek, hebbende bruin Hair, Oogen en Wenkbraauwen, een middelmatigen Neus en Mond, eene ronde Kin, zijnde pokdalig van Wezen, den 6 December dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het Dépôt, 3de Regiment Jagers;

Jan Jansen geboren van *den Brielle*, oud 28 Jaren, lang 5 voet, 10 duim, 1 streek, van Ambacht Kurkensnijder, hebbende bruin Hair, Oogen en Wenkbraauwen, een schuinsen Neus en ordinairen Mond, eene ronde Kin, zijnde pokdalig van Wezen, den 6 December dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het Dépôt, 3de Regiment Jagers;

Johan Bernard Hermsen, geboren te *Gumsen*, bij Paterborn, oud 25 Jaren, lang 5 voet, 6 duim, van Ambacht Kleermaker, hebbende bruin Hair en Wenkbraauwen, blaauwe Oogen, een middelmatigen Neus, eene ronde Kin, zijnde glad van Wezen, den 6 December dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het Dépôt, 3de Regiment Jagers;

Hendrik Jacobs, geboren te *Vaassen*, bij Hattum, oud 22 Jaren, lang 5 voet, 7 duim, 3 streek, hebbende bruin Hair en Wenkbraauwen, blaauwe Oogen, een ordinairen Neus en Mond, eene ronde Kin, zijnde glad en vol van Wezen, den 19 November dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het 3de Regiment Husaren;

Zoo worden de Officieren van Justitie en alle Geconstitueerde Magten, mitsgaders elk en een iegelijk, wie hij ook zij, door den Provoost-Generaal der Landmagt van Zijne Majesteit den Koning van Holland, als hiertoe behoorlijk gequalificeerd, mits deze verzocht en uitgenoodigd, alle navorschingen te willen doen, ten einde de opgemelde personen, als Militairen den dienst van Zijne Majesteit den Koning verlaten hebbende, opgespoord, en in verzekerde bewaring genomen worden, met belofte, dat die gene, welke dezelven zal hebben ontdekt, met dat gevolg, dat zij in handen der Justitie geraken, naar den inhoud der Proclamatie van den 22 Junij 1799, de daarvoor uitgeloofde Premie van *één-en-twintig Guldens* genieten zal. *De Provoost-Generaal voornd.*,

Den Haag, den 14 December 1807. J. ANTHONISSE.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

*** *De Vendumeester bij de Convooijen en Licenten, Departement Amsterdam*, zal, op Maandag den 28 December 1807, publiek, *ad opus jus habentium*, te Calantsoog op 't Strand, voetstoots doen Verkoopen: eene partij Hennip en Vlas, geborgen uit het gestrande Prijs-Schip *Retrine*, genomen door den Franschen Kaper *le Dunkerquois*, benevens het Wrak en de Tuigagie van het gemelde Schip, zittende op Strand bij Calantsoog.

VERKOOPING van GECONFISKEERDE ENGELSCHE en andere GOEDEREN.

*** Ten overstaan van den provisioneelen Commissaris-Generaal der Convooijen en Licenten in Oost-Friesland, Jeverland, enz., of bij deszelfs absentie, ten overstaan van Mr. *A. A. de Ruuk*, zullen op Woensdag den 6 Januarij 1808, te Embden, *ad opus jus habentium*, worden verkocht de volgende goederen, liggende in het Pakhuis *Misgunst*, te weten:

Een Vat gemeene Wolle-Kousen, inhoudende ruim 68 douzijn.

Een Kistje gemerkt B, inhoudende Katoene Vrouwen-Handschoenen van differente kleuren.

Een Kistje Seguaren.

Zes-en-veertig Kisten Knoopen, gemerkt EL.

Twee Vaten, inhoudende differente soorten van wit en zwart Steengoed.

Twee-en-twintig Korven dito.

Iemand nadere onderrigting begeerende, adresseere zich aan den voornoemden provisioneelen Commissaris-Generaal te Aurich, of bij den Commissaris *Schleyer* te Embden; zullende deze goederen twee dagen vóór de verkooping kunnen bezigtigd worden.

*** *De Vendumeester bij het Departement van de Convooijen en Licenten te Harlingen* zal, ten overstaan van den Commissaris-Generaal van Zijne Majesteit den Koning van Holland, bij voorsz. Departement, in 's Lands Vendukamer aldaar, publiek Verkoopen:

Op *Dingsdag den 5 Januarij* 1808, ten 11 uren precies, een welbezeild Koffscheepje, lang over steven 32½ voet, wijd over zijn Berghouten 8 voet 4 duim, hol 3 voet onder de Zijbalk, nader bij Inventaris gespecificeerd; mitsgaders 109 Varkens, Hennip en eenig oud Touwwerk, ingevolge en uit krachte der Publicatiën van den 30 December 1802 en 19 December 1803, bij Sententie in dato 7 October 1807, verbeurd verklaard.

Op *Donderdag den 7 Januarij* 1808, ten 10 uren precies, eene partij Engelsch Aardewerk, bestaande in Borden, Schotels, Kommen, Waterpotten, Theepotten en Theegoed, gepakt geweest in 12 Korven, in een Korf en drie Vaten, en in eene Mand; een Pak met 8 Stukken Laken en een Lap, een Pak met 6 Stukken Saaij, een Pak met een Stuk Laken en een Stuk Carsaaij, een Draagzak met drie Lapjes Laken, vijf Schaften Bombazijn, twee Kissjes Thee en vier Pakjes, waarin een Stuk Rood Baaij, een Lap Witte dito, een Lap Carsaaij, twee Stukjes ruuw Linnen, 15 Slaapmutsen, 7 paar Laarsen en 13 paar Schoenen, en een Zak met Boliepeezen, een Pak met 48 bereide Schapenvellen, een Zak met Thee, drie Zakken Meel, drie Vaatjes Brandewijn, drie Kistjes Thee, 14 Hammetjes en 84 Zakjes Zout.

Welke bovenstaande Goederen, ingevolge en uit krachte der Wetten van 31 Julij 1725 en 31 Meij 1805, bij Sententie van den Raad van Judicature over de Middelen te Water en te Lande van 't Koningrijk Holland, in dato 30 September, 7 en 21 October 1807, geconfiskeerd zijn verklaard.

Iemand, nadere onderrigting begeerende, adresseere zich bij bovengemelden Vendumeester *van Nooten*, alwaar de Notitiën in tijds te bekomen zullen zijn; kunnende de Goederen, twee dagen vóór den Verkoopdag, in 's Lands Pakhuis bezigtigd worden.

DIRECTIE van den WATERSTAAT

*** *De Directeur-Generaal over den Waterstaat van het Koningrijk Holland*, belast met de Superintendentie over den Nationalen Straatweg in het Departement Braband, brengt bij deze ter kennisse van ieder, wien zulks zoude mogen aangaan, dat bij Koninklijk Besluit van den 19 November 1807, No. 25, is bepaald:

1°. Dat, te rekenen van den 1 Maart 1808, geene Vrachtkar den Nationalen Straatweg in het Departement Braband zal mogen passeeren, ten zij de Wielen van dezelve voorzien zijn met Vellingen, ter breedte van zeven duimen Rhijnlandsche Maat, zonder dat hier door in alle gevallen wordt gederogeerd aan de bepalingen, vervat in de Waarschouwing van den Secretaris van Staat voor de binnenlandsche Zaken, van den 10 Februarij 1806.

2°. Dat de Overtreders, aan de Barrières, die op den Straatweg geplaatst zijn, zullen worden aangehouden, en iedere reize verbeuren eene boete van *f* 25 : - : -, ten voordeele van den genen, die de Overtreding zal bewijzen.

3°. Dat tot het toezigt over dezen maatregel zullen kunnen worden geëmploijeerd de Barrière-Heffers, Werklieden en ieder ander.

Den Haag, den 24 November 1807. A. P. TWENT.

Concert-Berigt.

Wordt geadverteerd, dat het geannonceerde *Extra-ordinaire Concert*, op *Vrijdag* den 18 December 1807, in de *Stads Muzijk-Zaal*, op de Marieplaats, te Utrecht, geen voortgang zal hebben; maar aldaar het gewone Weekelijksche Concert gehouden worden, voor de ordinaire Entrée van 11 Stuivers.

Le Public est averti, que le Concert Extra-ordinaire, *annoncé pour* Vendredi *le* 18 *Decembre* 1807, *à la* Salle de Musique, *au Marie-plaats, à Utrecht, n'aura pas lieu; mais que le Concert ordinaire aura lieu, pour l'Entrée ordinaire de 11 Sous.*

Bij het BUREAU der KONINKLIJKE COURANT, te *Utrecht*.